

UVOD

Reč politika potiče od grčke reči ΠΟΛΙΣ (polis) što znači država, grad, naselje a u sadržajnom smislu znači ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ (politikos) što je u vezi sa društvom, društvenim i javnim političkim poslovima.

Politika kao složen društveni fenomen potiče još iz vremena kada je čovek prešao granicu varvarizma u civilizovano društvo, iako je pojmovno ušla u riznicu čovekovih dostignuća tek u antičko doba.

Reč je, dakle, o univerzalnom, opštem društvenom procesu, koji postoji u svim tipovima društva, kao organski deo svih društvenih aktivnosti. Sadržaj toga procesa, s jedne strane, čini delatnost usmeravanja, upravljanja, donošenja odluka i normi o najvažnijim društvenim pitanjima i ciljevima, koji se tiču zajedničkog života svih društvenih grupa, institucija i organizacija – društva uopšte. U tom smislu politika se čak može poistovetiti sa upravljanjem i određivanjem ciljeva i normi unutar svake društvene grupe, institucije i organizacije, tako da se može govoriti o politici preduzeća, politici fakulteta, politici sportskog kluba i dr. S druge strane, politička delatnost obuhvata i borbu za raspodelu i preraspodelu društvene moći, sposobnost i mogućnost da se utiče na ponašanje drugih, na donošenje odluka.

Politika se svodi na državnu vlast i obuhvata borbu za vladavinu suparničkih društvenih grupa radi osvajanja državne vlasti ili odlučujućeg uticaja na nju. Sa tog stanovišta, politika uvek obuhvata borbu za posedovanje moći, za raspodelu i preraspodelu društvene moći. Glavni subjekti tj. nosioci političke moći su: država, sa svojim celokupnim administrativno-upravnim aparatom i institucijama (parlament, vlada, uprava, vojska, policija, sudovi, zatvori), političke stranke i njihova vođstva (lideri), političke elite i dr. Centar političke moći je država, koja ima monopol fizičke prinude, mogućnost donošenja opšteobaveznih normi, mogućnost intervencije u ekonomsku sferu društva, kao i u druge oblike pojedinačne i kolektivne egzistencije ljudi i dr. Pored toga, postoje i drugi nosioci političke moći, koji svoj politički uticaj ostvaruju posredno, preko državne administracije, poslanika, ministara i dr. Moć u društvu se pojavljuje u različitim oblicima, kao:

ekonomska: za razliku od političke moći, nije tako vidljiva na društveno-političkoj sceni. Ona deluje "iz senke", posredno (razni oblici materijalne pomoći, mito, korupcija i dr.), ostvarujući često odlučujući uticaj na donošenje političkih i drugih odluka.

duhovna moć: se temelji na određenoj ideologiji koja daje legitimitet vladajućim društvenim strukturama za njihovu aktivnost i ponašanje. Isto tako, ona se temelji na određenim mehanizmima socijalizacije, oblikovanja određenog tipa ličnosti po meri i potrebi vladajućeg poretka i njegovih nosilaca. Takođe, duhovna moć se ostvaruje i preko masmedija (TV, štampa, radio i dr.), koji vrše snažan uticaj na formiranje javnog mnjenja.

moć harizmatičkih ličnosti: (politički lideri, vladari, carevi, kraljevi, proroci, osnivači religija i dr.) predstavlja poseban oblik (izvor) moći. Ona se temelji na ličnim osobinama velikih ličnosti (snaga, pamet, inteligencija, poreklo, ugled, hrabrost, retoričke sposobnosti i dr.), kojima oni obezbeđuju bezrezervnu odanost i poslušnost svojih sledbenika, pristalica i simpatizera. Međutim, moć harizmatičkih ličnosti se ne temelji samo na ličnim osobinama, već i na veštačkom uveličavanju ličnosti od strane onih kojima moć vođe koristi za ostvarivanje njihovih interesa.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com